

encert m. Acció defecte d'encert
 Tar; l'efecte.

encertadament adv. Amb encert
encertar v. tr. No errar. La llebe
ens va passar a deu panes; tots
els li van tivar i no la van su-
ceptar. Hi han anat aport matí,
 i no han encertat: ell era a casa,
avui. Es uns creien que era Joan;
altres, que era Pere; solament
je deia que havia d'ésser Miquel
 i no veig encertar.